

تأثیر عصاره برخی گیاهان دارویی بر عمر انباری میوه گوجه‌فرنگی

حسین مرادی^۱، کامران قاسمی^{۱*}، مجتبی اسمعیل‌زاده^۲^۱ و ^۲: به ترتیب استادیاران و دانشجو گروه باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی

ساری

* نویسنده مسئول: kamranghasemi63@gmail.com

چکیده

گوجه‌فرنگی یکی از مهم‌ترین سبزی‌های میوه‌ای فرازگرا می‌باشد که نگهداری پس از برداشت آن با اهمیت است. آویشن، زنجبیل و رزماری نیز سه گیاه دارویی با خواص ضد قارچی هستند که می‌توانند در افزایش عمر انباری محصولات مختلف باغبانی به روش ارگانیک مورد استفاده قرار گیرند. در این پژوهش ده تیمار مختلف از عصاره این گیاهان با غلظت‌های مختلف به روش غوطه‌وری در قالب طرح کاملاً تصادفی استفاده شد. نتایج حاصله بیانگر آن بود که تیمارهای اعمال شده در غلظت‌های مختلف بر درصد کاهش وزن میوه گوجه‌فرنگی طی مدت انبار تأثیر معنی‌داری نداشتند. عصاره‌های گیاهی موجب کند شدن فرآیند تجزیه اسید آلی شدند. نتایج این آزمایش نشان داد که پیری در گوجه‌فرنگی-های شاهد سریع‌تر از تیمارهای عصاره گیاهی رخ داد و به همین دلیل با کاهش مقدار اسیدها، pH بیشتری را در نمونه‌های شاهد ثبت شد. بیشترین سفتی میوه نیز مربوط به تیمار زنجبیل ۰/۰۲۵ درصد بود که با دو تیمار زنجبیل ۰/۰۵ درصد و آویشن ۱ درصد اختلاف معنی‌داری نشان نداد. بیشترین چروکیدگی میوه بعد از یک ماه انبار مربوط به نمونه‌های شاهد و کمترین چروکیدگی میوه به تیمارهای رزماری ۴ درصد، آویشن ۱ درصد و زنجبیل ۰/۰۲۵ درصد مربوط بود. نتایج مقایسه میانگین فعالیت آنتی‌اکسیدانی کل نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای اعمال شده وجود ندارد. در مجموع می‌توان دو تیمار آویشن ۱ درصد و زنجبیل ۰/۰۲۵ درصد را برای تیمار پس از برداشت گوجه‌فرنگی توصیه نمود.

کلمات کلیدی: آویشن، زنجبیل، رزماری، فعالیت آنتی‌اکسیدانی، پس از برداشت